

Style humoru – uwarunkowania osobowościowe oraz powiązania z dobrostanem psychicznym

Celem badania było lepsze zrozumienie funkcjonowania stylów humoru w kontekście uwarunkowań osobowościowych oraz ich relacji z dobrostanem psychicznym. Przeprowadzono serię trzech badań, których trzonem i punktem wyjścia była koncepcja stylów humoru Roda Martina. Style humoru rozważane były w kontekście ich relacji zarówno z cechami osobowości w ujęciu pięcioczynnikowego modelu osobowości, jak również w odniesieniu do dobrostanu psychicznego. Zaplanowane badania miały się przyczynić do lepszego rozumienia stylów humoru, ich prognozowania oraz konsekwencji jakie niesie za sobą przejawianie określonych stylów. Pierwsze badanie było próbą uchwycenia związków stylów humoru z cechami osobowości w ujęciu PMO. Nie było to jednak klasyczne badanie korelacyjne, lecz takie, które ujmowało współwystępowanie ze sobą wszystkich czterech stylów humoru łącząc je w pewne wzorce (profile), następnie bazując na uzyskanych profilach poszukiwano związków z cechami osobowości. Badanie drugie było odpowiedzią na pytanie dlaczego występują pewne związki między wybranymi cechami osobowości a dobrostanem. Odpowiedzią miały być w tym przypadku określone style humoru, które dzielą się na takie, które określamy mianem adaptacyjnych oraz dezadaptacyjne. Badanie trzecie było pewnym uzupełnieniem poprzedniego, miało dookreślić granice, w jakich wykazane prawidłowości obowiązują. Weryfikowano model moderowanej mediacji. W modelu tym skupiono się na poszukiwaniu warunków w jakich określone cechy osobowości łączą się ze stylami humoru w kontekście związków osobowości z dobrostanem psychicznym. Projekt potwierdził występowanie określonych związków między cechami osobowości a stylami humoru. Potwierdził też trwałość występowania pewnych efektów mediacyjnych.